

En torpargrund, eller "kallluftventilerad kryppgrund", är en grundläggningsmetod som användes främst under 1800-talet och framåt. Torpargrunden bygger på att man lägger större, bärande stenar under timmerknutarna och fyller på med mindre stenar däremellan. Ofta är inte stenarna fyllda med bruk, utan luften flyter fritt inunder grunden. Om grunden är fogad med bruk, och därmed också tät, skall grunden vara utrustad med speciella ventileringsluckor, då den kalla luften som blir stillastående under golvet annars kan ge upphov till fuktskador. Gamla hus med torpargrund, där golvbjälklaget isolerats bättre har även råkat ut för fuktskador då detta orsakat sänkt temperatur i grunden.

Vanligtvis är grunden utrustad med fyrkantiga ventileringsluckor av gjutjärn, eller bara öppna gluggar, som täpptes till på vintern och öppnades på sommaren.

En av fördelarna med torpargrund är att om grundkonstruktionen skulle sätta sig på grund av att en av grundsättningsstenarna skjunkit, kan man enklet hissa upp huset med hjälp av domkraft och placera in mer sten.